

[Albrechtsen]

set, hvilke rammer regeringen har sat for dette arbejde. Regeringens betingelser er, at 3. maj-dagsordenen skal forringes, og sådan som disse forhandlinger nu er tilrettelagt, med de ting, der er sagt i dag, og med de manglende socialdemokratiske tilkendegivelser af, at dette er uantageligt, kan vi ikke støtte, at arbejdet finder sted på dette grundlag.

Derfor har VS besluttet, at selv om der ikke ud over henvisningen til 3. maj-dagsordenen er nogen formuleringer i denne dagsorden, som vi udtrykkeligt er modstandere af i den forstand, at vi skulle stemme imod dem, så vil vi undlade at stemme. Men jeg vil godt sige, at i de overvejelser, vi har haft, har vi meget indgående drøftet, om det i virkeligheden var rigtigere at stemme imod denne dagsorden. Vi er nået frem til at undlade at stemme til den ud fra de begrundelser, som jeg har nævnt, først og fremmest fordi selv indholdet af dagsordenen ikke ud over henvisningen til 3. maj-dagsordenen indeholder noget, som er direkte anstødeligt.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Da jeg forstår, at socialdemokratiet ikke, hvad der ellers havde været logisk, har taget sin dagsorden tilbage, og da jeg ved, at socialdemokratiet endnu er et større parti end socialistisk folkeparti, og at dets dagsorden derfor kommer først til afstemning, er vi nødt til at tage stilling til den.

Jeg mener, at fremsættelsen af den socialdemokratiske dagsorden har haft to formål. For det første at forhindre, at SFs og VS' dagsorden kom til afstemning. Ganske vist vidste man ikke, hvordan denne dagsorden så ud; det kommer ikke socialdemokratiet ved. Det har bare det overordnede formål at forhindre, at en dagsorden fra vores side kommer til afstemning. Det har været det ene formål med denne dagsorden.

Det andet formål har naturligvis, som hr. Pelle Voigt sagde tidligere, været at række en hånd ud til regeringen, prøve på at genskabe det gamle flertal. Her har man altså fejlbe-regnet situationen totalt, og vi har tværtimod fået en overordentlig interessant opklaring omkring regeringens holdning til 3. maj-dagsordenen, overordentlig interessant, idet

det viser sig, at regeringen lægger stor afstand til denne dagsorden.

Umiddelbart ville det være vores konklusion, at vi ville stemme imod den socialdemokratiske dagsorden, men sådan som debatten er forløbet, og udelukkende fordi debatten er forløbet på denne måde og det derfor er vigtigt at manifestere tilslutningen til 3. maj-dagsordenen i dette ting, vil vi ikke stemme imod den socialdemokratiske dagsorden. Vi vil undlade at stemme. Vi beklager, at socialdemokratiet har søgt at køre et løb, som skulle have genskabt det gode forhold mellem socialdemokratiet og regeringspartierne, og som altså nu er endt i en fiasko med det resultat, at vi heller ikke får løst problemerne om, hvad Danmark skal gøre aktivt og effektivt for at gennemføre 3. maj-dagsordenen, ikke mindst når det drejer sig om ikke-førstebrug. Vi kan ikke få vedtaget en dagsorden herom, det blokerer socialdemokratiet for. Derfor vil vi ikke stemme for den socialdemokratiske dagsorden, vi vil heller ikke stemme imod den, idet den dog fastholder 3. maj-dagsordenen imod regeringspartierne. Vi vil altså undlade at stemme.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der skal være plads til endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg vil gerne sige, at når jeg måske ikke var helt så hurtigt til at række hånden op, var det, fordi jeg var temmelig sikker på, at nu, hvor statsministeren var kommet til stede, ville statsministeren tage ordet på baggrund af den debat, der har været. Men lad det nu ligge.

Statsministeren har tit udtalt ønsket om et bredt samarbejde også omkring sikkerhedspolitikken. Jeg vil nøjes med at sige, at der ligesom er slået skår i tingene gennem den udlægning, som udenrigsministeren har givet i dag, men det drejer sig jo alligevel om, at vi kan få et samarbejde om sikkerhedspolitikken.

Jeg mener naturligvis, at det, folketingets flertal tidligere har vedtaget, er noget aldeles afgørende. Derfor vil jeg sige nu, at det har stor værdi, at et flertal i folketinget endnu en gang understreger den dagsorden, som blev